

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.612 van 2 oktober 2014
in de zaak A. 212.373/VII-39.114.**

In zake :

1. Kevin VANDE WALLE
2. Bernadette SIMOENS
3. Magdalena DUYVEJONCK
4. Ronny BOSSUYT
5. Marc KOEKUYT
6. Joost MARTIN
7. Denise DENYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marleen Ryelandt
kantoor houdend te 8000 Brugge
Oostendsesteenweg 267
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 mei 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 27 februari 2014 waarbij het beroep, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 11 april 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Björn Moyaert voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij met

mestverwerkingsinstallatie, gelegen aan de Vijfhuishoekstraat 16 te Torhout, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Björn Moyaert exploiteert aan de Vijfhuishoekstraat 16 te Torhout een varkenshouderij. Met het oog op de uitbreiding van zijn inrichting met onder meer 202 mestvarkens en een mestverwerkingsinstallatie met een capaciteit van 20.000 ton per jaar, dient hij op 15 december 2012 een milieuvergunningsaanvraag in.

3.2. Op 11 april 2013 verleent de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde vergunning, mits het opleggen van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden.

3.3. De eerste verzoekende partij dient op 28 mei 2013 een administratief beroep in tegen deze vergunningsbeslissing.

3.4. Nadat, in het kader van de administratieve beroepsprocedure, de nodige adviezen werden ingewonnen, verklaart de bevoegde Vlaamse minister het beroep gedeeltelijk gegrond. De milieuvergunning wordt verleend, zij het dat de bijzondere exploitatievoorwaarden worden aangepast.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring én dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van het besluit *prima facie* kan verantwoorden.

Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partijen wordt

bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partijen zetten daarover het volgende uiteen :

"De aanvrager, de Heer MOYAERT Bjorn, bekwam reeds bij beslissing van 25 juli 2013 een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuwe mestverwerking met bijhorende lagune, loods, elektriciteitscabine, toerit en verharding, gelegen aan de Vijfhuishoekstraat 16 te Torhout. (...)

Het valt derhalve te verwachten dat de aanvrager, nu ook een milieuvergunning werd bekomen bij bestreden besluit, de bouwwerkzaamheden zal aanvangen.

Het is weinig waarschijnlijk en aannemelijk, dat éénmaal de bouwwerkzaamheden een aanvang zullen hebben genomen, dat bij latere nietigverklaring van de milieuvergunning, de uitgevoerde werken zullen worden ongedaan gemaakt.

Het is derhalve aangewezen dat de milieuvergunning, verleend bij bestreden Ministerieel Besluit van 27.02.2014 geschorst wordt".

6. De verwerende partij repliceert dat het de exploitatie is van de inrichting die voor hinder zorgt, en niet de bouwwerken zelf. Bovendien zullen, in geval van een vernietiging, de werken moeten worden verwijderd. De verwerende partij schat voorts dat de behandeling van een annulatieberoep door de VIIe kamer van de Raad van State zes tot negen maanden meer bedraagt dan de behandeling van een schorsingsvordering. Uit geen enkel element blijkt evenwel dat het, gedurende deze bijkomende periode, langer verdragen van de potentiële opstart van de bouwwerken, dusdanig ingrijpend zou zijn dat er bij spoedeisendheid moet worden geoordeeld.

Beoordeling

7. De verzoekende partijen moeten concreet aantonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kunnen afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijk schadelijke gevolgen. Zij moeten eigen, specifieke gegevens aanbrengen die in concreto aantonen dat de

zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

8. De door de verzoekende partijen te dezen ingeroepen "schade", zijnde de bouw van de mestverwerkingsinstallatie, volgt evenwel niet zozeer uit het thans bestreden besluit, doch wel uit de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning.

Voorts zou een eventuele nietigverklaring van die stedenbouwkundige vergunning, anders dan de verzoekende partijen menen, de exploitant wel degelijk nopen tot een afbraak van de desgevallend reeds op eigen risico opgerichte constructies.

De verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat er, lopende de duur van de annulatieprocedure, onherroepelijke schadelijke gevolgen tot stand zullen komen die slechts kunnen worden vermeden mits het schorsen van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning.

De spoedeisendheid wordt niet aangetoond.

Er is bijgevolg niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken,

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys